

i Kjøbenhavns Havn. Fragten fra England til Kjøbenhavn er 3 d. billigere pr. Ton for de Skibe, som føre Kul til Gasværket, fordi de der blive erpederede strax. Altsaa, det Ophold af nogle faa Dage, som de ellers kunne risikere at faa i Kjøbenhavns Havn, tages der Hensyn til, og saa skulde de ikke tage Hensyn til en Afgift, som netop falder tungt paa Stentullet, nemlig Skibsafgiften? Jo, det gjøre de sandelig. Vil det ærede Medlem vide, hvormeget Kjøbenhavns Gasværk tjener ved, at de to Afgifter ophæves, saa skal jeg med det ærede Medlems Tilladelse, som har udregnet det, sige ham, at Kjøbenhavns Gasværk ved Ophævelsen af dem vilde tjene c. 60,000 Kr. om Aaret, og det er jo klart, at disse 60,000 Kr. maa komme Gasforbrugerne tilgode, derved at vi faae billigere Gas; om vi vilde faae bedre Gas, tør jeg ikke indestaa for, men billigere vilde den ialtsald blive.

Jeg stemmer ganske overens med de ærede Medlemmer, som mene, at man skal anerkjende Lovforslaget som særdeles forstandigt og hensigtsmæssigt i sine Hovedtræk. Jeg tror, at man skal holde sine egne personlige Ønsker tilbage, isald det ikke lykkes dem at finde Gjenslang enten hos Thinget eller hos Finansministeren, og hellere tage Lovforslaget omtrent saaledes, som det er, end forsøge paa at indføre radikal Forandring deri. Det er derfor kun et Par Hensstillinger, som jeg skal tillade mig at gjøre. Jeg stemmer overens med ærede Medlemmer — deriblandt ogsaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Haffner) — deri, at jeg tror, at det havde været bedre, om den høitærede Finansminister havde troet at kunne blive staaende ved den Vintold, som han foreslog i sit tidligere Forslag, og hvori han satte Afgiften af Vin, som indførtes i Joustager, til 15 Ore pr. Bund. Jeg tror, at dette er en tilstrækkelig høi Told, og naar man sætter den op til 20 Ore, saa frygter jeg med det ærede Medlem og med forskellige andre ærede Medlemmer, som have talt derom, for, at man i høi Grad vil begunstige den indenlandske Vinfabrikation, hvilket er alt Andet end ønskeligt. Jeg er fremdeles enig med ærede Medlemmer, som mente, at Afstøffelsen af Ristolden ikke vilde være til nogen synderlig Vættelse for de uformuende Klasser, fordi det er et for dem fremmed Næringsmiddel, og jeg tror ikke, at Brugen af Ris vilde blive synderlig mere udbredt, end den er nu, derved at Tolden blev hævet. Om det vilde have nogen Indflydelse at ned sætte den til lidt under Halvdelen, saaledes som det blev foreslaaet i 1876, skal jeg ikke udtale mig om, men at ophæve den tror jeg ikke er til nogen Nytte for de fattigere Forbrugere. Derimod tror jeg ganske vist, at det vilde være praktisk klogt, om man vilde forhøje Brændevins skatten, og jeg skal benytte Leiligheden til at sige,

at jeg ønsker denne Stat meget forhøjet, men dog ikke saa meget, som min ærede Kollega for Kjøbenhavn, der sidder her tilhøre (S. Hansen). Jeg kunde nøjes med noget Mindre, og være tilbøjelig til at gjøre det Samme, som den høitærede Finansminister foreslog i 1876, nemlig at sætte Skattetolden ned til det Halve, hvoraf Følgen ogsaa maatte være, at Sighortolden blev sat noget lavere ned, idet jeg tror, at man deri vilde se et direkte Bederlag for en forhøjet Brændevins skat. Derimod tror jeg, at det er rigtigst at blive staaende ved Suffertolden, omtrent som den er for Liden. En saa stor Afgift tror jeg ikke det er raadeligt at røre ved, naar man ikke vil foretage en radikal Forandring, og det tror jeg i dette Øieblik hverken er muligt at opnaa eller ønskeligt for Statens Vedkommende. Hvad Lønmer angaar, hører jeg ogsaa til dem, der ønske, at Lømmertolden var bleven hævet, men den flette Nebfattelse er jo ikke ubetydelig. Kun ønskede jeg, at der blev tilføjet i Loven Bemyndigelse for Regjeringen til, dersom vi kunne opnaa Ophævelsen af Told paa danske Produkter i Sverige og Norge, at lade Lønmer indgaa til lavere Toldfats eller blive helt fri. — Jeg er ikke som et andet Medlem en Fjende af Traktater. Jeg tror, at det har været til meget stor Stude for den danske Handel, at vi have forspømt at slutte Traktater med de Lande, som slutte Traktater med den største Del af Europa. Jeg tror, at det er en meget væsentlig Grund til, at vi ikke have havt nogen synderlig Indførsel til Frankrig, (Hør!) at vi har manglet en Traktat med dette Land, hvilket har været til stor Fordel for Sverige og Norge. — Jeg tror nu ogsaa, at den menige Befolkning vilde sætte stor Pris paa, at Petroleumtolden kunde hævdes, men det skal jeg forresten henstille som alt det Øvrige.

Et andet Medlem, der sidder her bagved, det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (Strandskov), vilde igaar give Anvisning paa et Bederlag for at flette 6 Millioner ud af den bestaaende Told skat. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem aabenbarede „enten Gøne“ eller „Billie“ til at hjælpe Staten i det Stykke, naar han gav Anvisning paa Skovarealerne. Vi have jo det mindste Skovareal i hele Europa, et Areal, som er c. 300,000 Tdr. Land, hvoraf Staten og de offentlige Stiftelser eie omtrent en Trediedel, og der bliver altsaa kun 200,000 Tdr. tilbage til Befolkning, som vistnok ikke Alt er god og indbringende Skov. Det er altsaa ikke noget stort Skatteobjekt, og hvis man vilde lægge en saa uhyre høi Skat som 5 Kr. pr. Td. Land, vilde dette ialt give 1 Million Kr., altsaa være meget langt fra de 6 Millioner. Jeg kan som sagt i det Væsentlige slutte mig til Udskætt og skal derfor ikke udtale mig videre.